

Colas Gutman & Marc Boutavant
Vertaald door Sylvia Vanden Heede

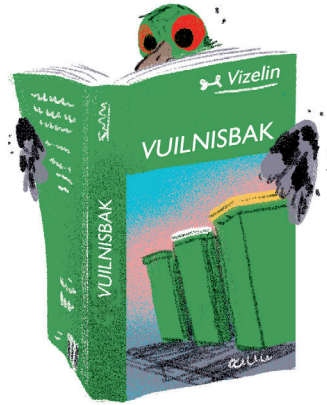
STINKHOND

terug in de tijd

Lannoo

Het is tijd voor het wandelingetje van Stinkhond en Plattekat. Vandaag zijn ze van plan de mooiste vuilnisbakken van de wijk te gaan bekijken.

‘Ik vind de groene de mooiste’, zegt Stinkhond.

‘Ze zijn allemaal groen’, zucht Plattekat.

Maar wanneer Stinkhond voor zich op de stoep een pracht van een deksel ziet liggen, haalt hij links en rechts door elkaar en stapt als een versufte duif de straat op. Een auto raast toeterend recht op hem af. Met één poot trekt Plattekat hem aan de kant en redt hem zo ternauwernood van een ongeluk.

‘Jaag jezelf niet zo op als je niet wilt eindigen zoals ik’,
zegt Plattekat tegen Stinkhond.

Want Plattekat werd in zijn prille jeugd overreden
door een vrachtwagen en daar kan geen fietspomp
ter wereld iets aan veranderen. Nooit is iemand erin
geslaagd hem weer volledig op te blazen.

‘O kijk, Plattekat! Heb je die gezien?’

Aan het einde van een doodlopende steeg besnuffelt
Stinkhond een vuilnisbak waaraan een merkwaardig
opschrift hangt.

*Vuilnisbak Om Terug Te Keren In De Tijd
Spreek het magische woordje uit en
doe het deksel achter je dicht.*

‘Het is vast en zeker een valstrik’, waarschuwt
Plattekat.

‘O, ik ben dol op strikjes’, zegt Stinkhond blij.

Maar Plattekat voelt zich verdrietig. De Vuilnisbak Om Terug Te Keren In De Tijd brengt hem in gedachten terug naar die rampzalige dag waarop hij door een vuilniswagen platgereden werd toen hij nog maar een kitten was.

‘Als ik de klok maar kon terugzetten’, snift hij.

‘Goed, dan gaan we!’ stelt Stinkhond voor.

‘En het magische woordje dan? Ken jij dat soms? Of dacht je dat het in de vuilnisbak gekrast stond?’ zucht Plattekat.

Arme Stinkhond en Plattekat. Het leven heeft hun slechts sleutelhangers zonder sleutel geschonken of magische vuilnisbakken zonder toverstokje of toverspreuk.

Gelukkig kun je altijd rekenen op onbeleefde kinderen om je uit de nood te helpen.

‘Mama, koop je een lolly voor mij?’ vraagt een jongetje dat met zijn moeder langs komt lopen.

‘Je hebt het magische woordje niet gezegd!’ zegt zijn moeder streng.

‘Abracadabra?’

‘Nee! Alsjeblieft, gekkie!’

Stinkhond sluit zijn ogen, knijpt zijn neus dicht en zegt zonder na te denken: ‘Vuilnisbak, neem me mee naar het verleden waarin Plattekat nog geen platte kat was, alsjeblieft gekkie!’

Onmiddellijk begint de vuilnisbak te trillen, de lichtjes van de stad doven uit, een bliksemschicht doorklieft de hemel en een giraf ontsnapt uit de dierentuin.

'Plattekat, ik geloof dat het werkt!'

'Tegen wie praat je, Stinkhond?' vraagt de
opgeschoren poedel die net zijn badkamervuilnisbak
leeggiet over het hoofd van Stinkhond.

'Tegen Plattekat natuurlijk.'

'Wie is dat, Plattekat?' vraagt de basset met het jasje.

Nadat hij in, op, onder en zelfs naast de vuilnisbak gezocht heeft, moet Stinkhond zich bij de feiten neerleggen: Plattekat is verdwenen.

Maar als hij voor alle zekerheid gaat kijken of hij zich niet achter een lantaarnpaal heeft verstopt, volgt een kitten hem op de hielen.

‘Gek, hij lijkt op Plattekat, alleen dikker’, zegt hij tegen zichzelf. ‘Zou het kunnen? O, het is Katnieplat! De Vuilnisbak Om Terug Te Keren In De Tijd heeft mijn wens vervuld!’

De kitten lijkt alle belangrijke regels voor voetgangers bij het oversteken vergeten te zijn.

‘Als het mannetje groen is, komt het van Mars...’ zegt Stinkhond luid om hem eraan te herinneren.

Te laat. Een vuilniswagen stuift in volle vaart op hem af en staat op het punt om de jonge Plattekat omver te rijden.

‘O nee! Niet Katnieplat!’ roept Stinkhond uit.

Als een held die zijn moed in alle vier zijn poten neemt, werpt Stinkhond zich in het midden van de straat, kaatst terug tegen een auto en gooit de jonge kat op de stoep.

‘Blijf met je poten van mijn poesje af!’ brult een kind aan de overkant van de straat.

‘Maar ik ken hem, het is Plattekat. Nou ja, Katnieplat’, zegt Stinkhond.

‘Dat is een goeie. En jij bent zeker Viezehond?’

‘Nee, Stinkhond. Kom, Plattekat. We gaan naar huis.’

Maar de katten aarzelt en verbergt zich achter het kind.

‘Ik ben bang voor de hond’, zegt hij.

‘Maak je geen zorgen, Smoespoes. De stoute hond gaat weg, en anders bel ik het asiel.’

‘Katnieplat heet Smoespoes?!’ vraagt Stinkhond zich stomverbaasd af. ‘Plattekat zal me nooit geloven als ik hem dit vertel. Hij heeft een hekel aan smoesjes vertellen.’

Maar plotseling is het of Stinkhond een visgraat in zijn keel heeft. Hij begrijpt dat de Vuilnisbak Om Terug Te Keren In De Tijd hem in een parallel universum heeft geplaatst waarin Plattekat niet bestaat en nooit zal bestaan.

‘Ik ben het, je maatje!’ probeert Stinkhond.

‘Ik ben jouw maatje niet en als je me blijft volgen,
kun je een krab van mijn klauwtjes krijgen!’
waarschuwt Smoespoes.

‘Ik zal hem volgen, verscholen achter een duif’,
bedenkt Stinkhond.

‘Het ruikt hier naar sardientjes’, zegt het kind.

‘Er is waarschijnlijk een vuilnisbak in de buurt’,
snuift Smoespoes.

‘Het is Stinkhond!’ verklikt de opgeschoren poedel,
die geen kans voorbij laat gaan om lelijk te doen.

En zoals de waarheid vaak uit de muil van een poedel
komt, zo ontsnappen zoete liedjes soms uit een huis
achter een hek.

Poezenpaleis Verboden voor honden en duiven

In een huis achter in een tuin, achter een raam en voor een wieg, zingt een kind *Slaap, poesje, slaap* voor zijn katje.

‘Hij zou beter een vliegenliedje voor hem zingen’, zegt Stinkhond. ‘Daar hield Plattekat zo van in onze vuilnisbak.’

‘Praat je tegen jezelf?’ vraagt de basset.

‘Nee, daarnet was ik bij Plattekat.’

‘O ja, dat is waar ook, je ingebeelde kattenvriendje’, grinnikt de poedel. ‘Je hoeft maar te miauwen om hem te laten verschijnen.’

Maar Stinkhond weet dat hij zich op slechts enkele meters afstand van zijn vriend bevindt. Als een mol in een gazon, een worm in een appel en een muis in een holletje kruipt hij onder het hek door om zich bij hem te voegen. Achter de voordeur hoort hij: ‘Onze snoezige Smoespoes moet klaar zijn voor de Misspoesverkiezing.’

‘Ik zal zijn vacht in model brengen, mama. En hij zal zo knap zijn als de Gelaarsde Kat.’

‘Plattekat draagt laarzen?’ roept Stinkhond verbaasd uit.

Hij had beter zijn mond kunnen houden, want het bazinnetje komt aangestormd om hem weg te jagen.

‘Dat is Viezehond, hij is ons gevolgd, mama!’ verklapt het kind.

‘Helemaal niet! Ik heet Stinkhond, mevrouw’, zegt Stinkhond in de hoop dat Plattekat hem hoort.

www.lannoo.com

www.de-leukste-kinderboeken.com

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch of op enige andere manier zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Registreer u op onze website en we sturen u regelmatig een nieuwsbrief met informatie over nieuwe boeken en met interessante, exclusieve aanbiedingen.

© Uitgeverij Lannoo nv, Tielt, 2023

ISBN 978 94 014 9114 3

D/2023/45/403

NUR 287/281/282

© *l'école des loisirs*, 2020

Oorspronkelijke titel: *Chien Pourri et la poubelle à remonter le temps*

Tekst: Colas Gutman

Tekeningen: Marc Boutavant

© Nederlandse editie: Uitgeverij Lannoo nv, Tielt, 2023

© Vertaling: Sylvia Vanden Heede, 2023

Opmaak binnenwerk: Studio Lannoo